

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 400/2024
03.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владете Станковића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Чедомира Пауновића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 88/22 од 20.04.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 548/23 од 29.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владете Станковића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Чедомира Пауновића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 88/22 од 20.04.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 548/23 од 29.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 88/22 од 20.04.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. КЗ, а окривљени ББ због извршења кривичног дела тешка крађа у помагању из члана 204. став 4. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ и осуђени су на казне затвора у трајању од по две године. У изречену казну окривљеном АА урачунато је време проведено у притвору. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 548/23 од 29.11.2023. године усвојена је жалба ОЈТ у Прокупљу и преиначена пресуда Основног суда у Прокупљу К 88/22 од 20.04.2023. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији и само у односу на окривљеног АА, тако што је окривљени, за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору, док су жалбе окривљеног

ББ и бранилаца окривљених одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА – адвоката Владета Станковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе;

- бранилац окривљеног ББ – адвокат Чедомир Пауновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног АА и бранилац окривљеног ББ у поднетим захтевима наводе да се пресуда заснива на незаконитом доказу и то исказу ББ, датом пред овлашћеним службеним лицима ПУ Прокупље дана 29.10.2020. године из разлога што је наведени записник сачињен супротно одредбама члана 85. став 3. и 5. ЗКП. Наиме, у записник није унета изјава окривљеног којом се он изричито изјашњава о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, уз упозорење да ће му ако не изабере браниоца услучају обавезне одбране бити постављен бранилац по службеној дужности. Други разлог због кога се наведени записник не може прихватити као законити доказ је што је окривљени ББ адвоката Чедомира Пауновића, као изабраног браниоца ангажовао дана 26.11.2020. године, дакле, окривљени није дао пуномоћје адвокату Чедомиру Пауновићу да га као бранилац заступа пред ПУ Прокупље дана 29.10.2020. године, већ је писано пуномоћје наведеном адвокату дао дана 26.11.2020. године, односно након саслушања у ПУ Прокупље.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета прозилази да је окривљени ББ саслушан пред овлашћеним службеним лицима ПУ Прокупље Ку број 679/20 од 29.10.2020. године, упозорен је на своја права у смислу члана 85. став 1. и 68. ЗКП, констатовано је да је окривљени пристао да свој исказ да у присуству браниоца Чедомира Пауновића, те да му је омогућен поверљив разговор са браниоцем, након чега је изјавио да жели да изнесе своју одбрану и одговара на постављена питања и изнео своју одбрану. Записник је без примедби потписан од стране окривљеног ББ браниоца Чедомира Пауновића, овлашћеног службеног лица и записничара. Окривљени је дана 26.11.2020. године писаним пуномоћјем овластио адвоката Чедомира Пауновића да га заступа у предмету пред ОЈТ Прокупље КТ 734/20, који бранилац је био овлашћен током редовног кривичног поступка у жалбеном поступку и у поступку пред овим судом.

По налажењу овога суда, иако нема изричитих упозорења у смислу позивања на члан 85. став 3. ЗКП, окривљени је сарадњом са браниоцем Чедомиром Пауновићем, спремношћу да да изјаву у његовом присуству и одсуством било каквих примедби у

вези са тим питањем, јасно показао да је прихватио браниоца, па се не може закључити да је окривљени био ограничен у слободном избору истог, тим пре што је исти адвокат касније ангажован од стране окривљеног да га заступа током целог кривичног поступка, па тако и у поступку пред овим судом. Стога су као неосновани оцењени наводи захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости браниоци окривљених наводе да је изрека пресуде противречна изведеним доказима на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву наводи и да ни један од осталих изведених доказа не указује да су окривљени извршили кривично дело које им је стављено на терет, те да је саслушани сведок ВВ јасно потврдио да је окривљени ББ своју изјаву у полицији дао под присилом, на који начин се суштински оспорава правилност утврђеног чињеничног стања. Наведене повреде нису дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па се Врховни суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владете Станковића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Чедомира Пауновића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведене захтеве бранилаца окривљених одбио као неосноване.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић